

Ulykke det vilde være, hvis en Krig brød ud; men vi byggede aldeles ikke paa noget Omraade vort Forsvar for Afrustning derpaa, at vi troede, der ikke vilde komme Krig mere. Hvis man vil læse Forhandlingerne paa den internationale socialdemokratiske Kongres i 1910, vil man vide, at Socialdemokraterne var fuldkommen paa det rene med, at de desværre ikke vilde magte gennem en Generalstrejke at forhindre en Krig. Det er altsaa noget, som aldeles ikke passer, at man byggede paa dette Grundlag, men vi mente, at selv om en Krig udbrød, vilde et afrustet Danmark staa bedre end et Danmark med et Forsvar, som intet virkeligt Forsvar var eller kunde blive.

Det ærede Medlem vilde ogsaa tale om Fremtidens Militærordning. Det synes jeg, vi kan vente med, indtil den Militærkommission, der sidder, har afgivet Betænkning. Kun vil jeg sige — det kan jeg sige som min Opfattelse og som mit Partis Opfattelse —, at vi i Dag mere end nogen Sinde finder, at Afrustning er det, som er det bedste, absolut det eneste, Danmark har at gøre i de kommende Dage. Det ærede Medlem vilde stille Folkenes Forbund op som et Slags Skræmmebillede, idet Folkenes Forbund skulde sige os, hvad vi har at gøre. Efter alt, hvad der foreligger, tager det ærede Medlem fuldkommen fejl. Folkenes Forbund er ikke en ny Militærinstitution, som søger at skaffe nye militære Forhold til Veje. Jeg vil ogsaa haabe, at det ikke vil udvikle sig til at blive det, jeg haaber, det skal blive en Fredsinstitution, ikke en Militærinstitution, bygget paa Militarisme. Ogsaa jeg mener, at Danmark bør slutte sig til Folkenes Forbund, men skulde det blive en Militærinstitution, saa vil Socialdemokraterne i alle Lande sikkert bekæmpe det. Socialdemokraterne har ingen Grund til at ændre deres Opfattelse med Hensyn til Afrustning og vil fastholde den i Militærkommissionen. Naar jeg har nævnt dette, er det paa Foranledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, men jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem talte om Fremtidens Militærordning for at komme til at tale om noget andet. Det, vi har med at gøre her, og det, som er det afgørende, er: Skal de hemmelige Forhandlinger fortsættes, skal det være tilladt, anser man det for forsvarligt, at en enkelt Mand, uden at nogen anden i Landet, uden at en eneste af hans egne Partifæller, af hans egne Kolleger i Ministeriet ved Besked, overfor Udlandet fremsætter Ud-

talelser, der er i fuldkommen Strid med den Opfattelse, som raader i det Land, for hvilket den paagældende er Minister? Det er Kærnen i Sagen: Stiller Venstre sig paa det Standpunkt, at det siger, at det ogsaa skal kunne ske i Fremtiden, at den Magt skal en enkelt Mand have, at han i Strid med Opfattelsen i Landet skal have Lov at træffe Aftaler med Udlandet? I saa Fald maa vi se, om Vælgerne har samme Opfattelse. Jeg vil anse det for i høj Grad farligt for Danmark, om den Opfattelse skulde blive raadende.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Vi har nu hørt det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) tale om Danmarks Forsvar, og vi hørte i Aftes den højtærede Forsvarsministers Udvikling af det samme Emne, og det er ikke i beskedne Vendinger, der tales. De Herrer kaster sig med Voldsomhed over politiske Modstandere, som har set klarere i dette Spørgsmaal, end de Herrer har gjort. Thi hvorledes er Forholdet? Forholdet er det, at det nu ligger klart for alle, at Udlandet stillede det Krav til Danmark, at vi skulde have et effektivt Forsvar, ikke et Skinforsvar eller Afvæbning, som nogle af de Herrer ønskede. Det er det, som er kommet til at ligge klart for os alle ved de saakaldte „Afløringer“, der nu foreligger. De troede endvidere paa, at der vanskeligt kom Krig i Europa, i alt Fald mente Socialdemokraterne, at de vilde være i Stand til at hindre det. De mente, at hvis Krigen kom, vilde den kun vare kort, og de mente, at Tyskland i alt Fald vilde sejre. Saaledes var de Statsmænd, som nu staar her og taler med en Suffisance, som var de nogle af vore største Statsmænd.

Det ærede Medlem fra Fredericia talte om, at der var klaget over, at han raabte for højt; jeg kan godt lide, at Folk taler, saa man kan høre dem, men jeg synes dog, at de Herrer, i Betragtning af deres ikke særlig glørværdige Fortid som Spaamænd og deres Fejlsyn — de har bogstavelig talt ikke forstaaet noget af det hele —, passende i nogen Grad kunde nedstemme Tonen.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.